

Urška Majaron
Univerza za tretje življenjsko obdobje

RefugeesIn - Begunski časi
P3AE konferenca

Ljubljana, 12.- 13. junij, 2018

Zgodovina kinematografije Univerze za tretje življenjsko obdobje

CINAGE- evropski film za dejavno staranje

SLIDE-digitalno pripovedovanje zgodb v Evropi

RefugeesIn- Begunski časi – izdelava dokumentarnih filmov

RefugeesIN

Projekt Erasmus+ 2016-2018

- problematika beguncev
- analiza evropskih celovečernih filmov
- + katalog – razumevanje vključenosti
- družbeno angažirano izdelovanje filmov starejših – dokumentarni filmi

PARTNERJI

Hamburger Volkshochschule, Hamburg, Nemčija

Centro Studi Citta Di Foligno Associazione, Foligno, Italija

SUTŽO, Ljubljana, Slovenija

Dun Laoghaire Institute of Art, Design & Technology, Dublin, Irska

Greek Council for Refugees, Atene, Grčija

Podatki

Nemčija gosti 61% vseh prosilcev azila v EU, sledi ji Italija (8%), Francija (6%), Austrija (5%) in Velika Britanija (4%).

REFUGEES

Begunski časi omogoča kritično analizo evropskega igranega in dokumentarnega filma. Ustvarja učne priložnosti za vključevanje v družbo. Temelji na navdihujočih življenjskih zgodbah beguncev.

Projekt

Ovoj

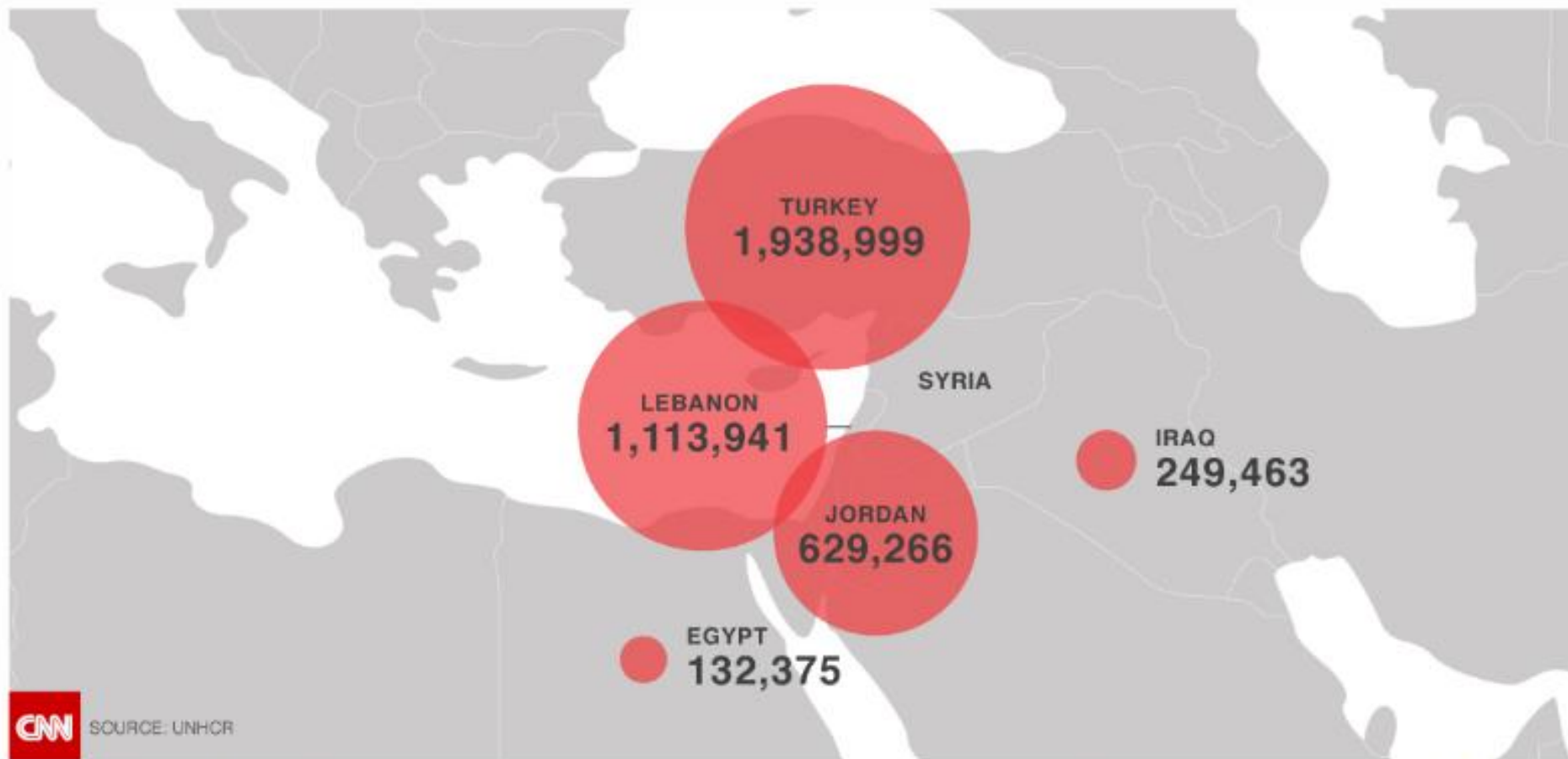
Filmi

Blog

4.1 million Syrians are registered refugees

Most of them live in neighboring countries

"The influx of a million refugees would be massive in any country. For Lebanon, a small nation

Teorija projekta RefugeesIN - Begunski časi

Družbeno vključevanje je proces, ki vzpodbuja udeležbo posameznikov v družbi, predvsem dostojanstvo in identiteto depriviligiranih.
(Priročnik RefugeesIN, str. 16).

Stopnjo vključenosti merimo z dostopom do družbenih virov: delo, nastanitev, zdravje, izobrazba, kultura, transport.
(EUROSTAT, 2015)

Heckmann (2001: družbena vključenost je več-dimenzionalen koncept.)

RefugeesIN – z vidika teorij o učenju:

Badurjeva teorija o socialnem učenju (1977) in Mezirowa teorija o transformativnem učenju (1991) – tako se gradi identiteta

Filmi

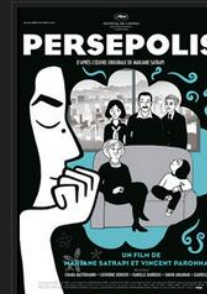
Fatima, 2015, by Phillipe Faucon

Dhepan, 2015, by Jacques Audiard

African Doctor, 2016, by Julian Rambaldi

Persepolis, 2007, by Vincent Paronnaud & Marjane Satrapi

Lampedusa in Berlin, 2015, by Mauro Mondello

Willkommen Bei Den Hartmanns!, 2016, by Simon Verhoeven

Das Kind, 2010, by Yonathan Levy

The Story of Sir Nicholas Winton, 2016, by Matej Minac

Brošura

resnične zgodbe - od pobega do pripadanja

Brošura, zveščič, ki vsebuje 26 resničnih življenjskih zgodb o uspešnem vključevanju nekdanih beguncev v evropsko družbo in o njihovih
linah, ki naj navdihnejo begunce, ki zdaj prihajajo med nas in si iščejo dom v evropskih državah.

Bassam
Iraq

Sadat
Afghanistan

Reza
Afghanistan

Goodson
Nigeria

Vukasin
Serbia

Ranko
Bosnia

Felix
DR Congo

Lamin
Gambia

Abdul
Afghanistan

Sheikhomar
Gambia

Artan
Albania

Vesna
Bosnia

Omid
Iran

Gholam
Afghanistan

Nasruddin
Afghanistan

Nilab
Afghanistan

Yasser
Syria

Sondus
Syria

Marijana

Samo še en objem

Marijana

Marijana, diplomirana ekonomistka, je bosanskega in slovenskega porekla.

Preden je v Bosni in Sarajevu izbruhnila vojna, je Marijana tam živela “edino življenje, ki ga je poznala, drugega ni imela”. Evakuirali so njo in sina, v Sarajevu pa so ostali njeni starši, tašča, prijatelji. V Sloveniji so ji pomagali soseda, socialni delavec, šefinja, od sorodnikov ni dobila nikakršne podpore in pomoči. Iz sina so se v šoli norčevali. Po hudi bolezni in težkem novem začetku je spoznala zdajšnjega moža. Danes obiskuje tečaj umetnostno zgodovine, z možem plešeta, otroci so preskrbljeni. Srečna je.

Samo še en objem

Ahmad je mladenič, ki ima v Sloveniji status azilanta, ker je zbežal iz Afganistana. Je nadarjen slikar. Noče govoriti o razlogih za pobeg, noče razkriti svojega imena in obraza, saj se boji za svoje življenje in življenje svoje družine, ki je ostala v Afganistanu. Rad bi govoril s sorodniki, rad bi vsaj še enkrat v življenju objel mamo. Samo še en objem, drugega si ne želi.

Ponoči ima more o materi, bratu, sestri, preteklem življenju, nekdanih prijateljih. Ko je skupaj s približno 500 begunci prispel na avstrijsko mejo, so mu nataknil rdeč trak, kar je pomenilo, da ga zavračajo. Bil je jezen, žalosten. Zakaj? Prispel je v center za sprejem beguncev v Ljubljani in srečal tri mladeniče iz Afganistana. Eden od njih ga je povabil v Socialni center Rog. Čuden kraj! Kraj za drogeraše, kraj, kjer ljudje brezdelno v neskončnost pohajkujejo. Nekateri aktivisti so mu predlagali, naj slika, naj ima razstavo, kar je storil. Ahmad bo končal osnovno šolo, se vpisal na šolo za oblikovanje. Želi se povzpeti, postati velik režiser.